

D A N I A .

DA N I A E descriptionem ex Saxone Grammatico hanc accipe; Dania mediis pelagi fluctibus intercisa, paucas solidi continuique tractus partes habet, quas tanta undarum interruptio pro varia freti reflexioris obliquitate discriminat. Ex his IVTIA granditatis inchoamenti que ratione Danici Regni principium tenet, quæ sicut positione prior, ita situ porrectior, Theutoniæ finibus admouetur. A cuius complexu fluminis Eydori interriuatione discreta, cum aliquanto latitudinis excremento, Septentrionem versus in Norici freti littus excurrit. In hac sinus, qui Lymicus appellatur, ita piscibus frequens exitit, ut non minus alimentorum indigenis, quam ager omnis exoluere videatur. Huic etiam FRESIA minor adiacet, quæ à Iutiæ prominentia subsidentium camporum ac gremij deuexioris inclinata recessu, maximos frugum proventus beneficio Oceani inundantis assequitur. Cuius refluxionis vis, plus utilitatis an periculi incolis afferat, ambiguum extat. Siquidem tempestatis magnitudine perruptis æstuariis, quibus apud eos maritimi fluctus intercipi solent, tanta aruis undarum moles incedere consuevit, ut interdum non solum agrorum culta, verum etiam homines cum penatibus obruat. Post Iutiam, Insula ad Orientem versus FIONI A reperitur, quam à continenti angusti admodum æquoris interiectus abrumpit. Hæc sicut ab Occasu Iutiam, ita ab Ortuo Sialandiam prospectat, conspicua necessariorum rerum ubertate laudandam: quæ amœnitate cunctas nostræ Regionis Prouincias antecedens, medium Daniæ locum obtinere putatur, ab extremæ remotionis limite pari spaciorem intercapedine disperata. Ab huius Ortiuo latere, Occasuum Scaniæ media pelagi disciscit interruptio, opimam prædæ magnitudinem quotannis piscantium rebus adigere soliti. Tanta siquidem sinus omnis piscium frequentia repleti consuevit, ut interdum impacta nauigia vix remigij conamen eripiat. Nec iam præda artis instrumento, sed simplici manus officio capiatur. Ceterum Hallandia ac Blekingia ab integritate Scaniæ, ceu rami duplices ex vnus arboris stipite promeantes, Gothiæ, Noruagiæque longè declinationis spaciis, diuersisque recessuum interstitiis adnectuntur. Hactenus Saxo Grammaticus. Vide etiam Albertum Crantzium; Sebastianum Munsterum: apud quem habes quoque Petri Artopœij descriptionem Pomeraniæ, cuius delineationem quoque in hac Tabula videre licet.

GO T H I A Insula Sueciæ Regi paret, sub Episcopo Lincopenfi: agrum habet armento, equis, & bobus aptum: multa ibi venatio, & piscatio; pulcherrimo marmore, & omnibus rebus humano vsui necessariis diues est. In ea est Visbui præclarum oppidum; olim Emporium si quod aliud Europæ celeberrimum. Extant etiamnum ruinae marmoreæ, testantes veterem claritatem: hodie adhuc Cœnobio Benedicti ordinis, insigne: in quo est bibliotheca circiter duum milium & Auctorum & codicum veterum. hæc Olaus Magnus, & Iacobus Zieglerus.

